

Poble	La Massana
Parròquia	La Massana
Adreça	Plaça del Poble, s/n
Tipus de bé:	Escola
Estil	Arquitectura de granit
Datació	1963-1965
Secció a l'inventari general	Segona, béns immobles inventariats
Classificació	Altres
Data protecció	2004-05-12

Descripció Situatedes a la part alta de la Massana, a l'angle sud-oest de la plaça del Poble, van ser construïdes entre 1963 i 1965. El desenvolupament econòmic del país iniciat en la dècada anterior va atraure nombrosa mà d'obra. La forta immigració va fer augmentar la població del país en poc temps i, en conseqüència, també ho va fer la població escolar. En resposta a la necessitat d'infraestructures que això comportava, el 27 de febrer de 1962 el Consell General va aprovar un informe elaborat pel Departament de Qüestions Socials, i va acordar dotar totes les parròquies de locals escolars. L'obra va sortir a subhasta el 29 de novembre de 1963 i es van obrir al llarg del curs 1965-1966. Dedicades, en origen, a l'ensenyament francès i espanyol, aquest ús es manté en l'actualitat encara que, eventualment, alguna de les aules és utilitzada per l'Escola Andorrana.

L'edifici està orientat a l'est i té un sol cos de planta rectangular que consta de planta baixa, tres pisos i sotacoberta. Té la coberta disposada a dues vessants, i en sobresurt una mansarda pel costat oest, corresponent a la residència del conserge. Presenta obertures àmplies a la façana est, mentre que a la façana oest les finestres són més petites i quadrangulars. Els blocs de pedra granítica i que revesteixen els murs laterals són irregulars, a excepció dels de les cantonades i els que emmarquen les finestres, que estan ben tallats i es disposen a trencajunt. La planta baixa té un porxo, actualment tancat, amb dos arcs rebaixats. Enfront de la façana principal hi ha el pati.

Pel material emprat en el seu revestiment i les característiques morfològiques de les façanes, se les pot considerar una obra de l'anomenada arquitectura de granit en la seva fase més tardana. Presenten, a més, l'interès de constituir un testimoni del moment de transició i canvi demogràfic, econòmic i social del país a mitjan segle XX, i són una peça clau en la història i l'evolució de l'ensenyament andorrà.

Edicte d'inclusió a l'Inventari general del patrimoni cultural d'Andorra